

hvorledes den ene staar med Magten og den anden er nødt til at bøje sig, er der vist ingen, der er i Tvivl om, hvad der er mest Sandsynlighed for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt mente, at det var ønskeligt at opretholde Restriktionerne for Københavns Vedkommende, for at den kunde faa en Afviklingstid, saaledes som man allerede havde det i Provinsbyerne. Jeg vil gerne spørge, hvilke Udslag denne Afvikling har givet sig f. Eks. i Odense, der, som jeg paaviste med klare Tal, har et forholdsvis større Antal husvilde end København. Jeg tror, det ærede Medlem er ude af Stand til at levere noget som helst Bevis for det heldige i en Afvikling af Restriktionerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes der med korte Bemærkninger for denne Gang.

Carlsen-Skiødt: Til det ærede Medlem Hr. Niels Petersen vil jeg blot sige, at det jo er ganske umuligt at diskutere om Sandsynlighed, og derfor skal jeg opgive Ævred, for det, der er sandsynligt for den ene, kan jo være meget usandsynligt for den anden. Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen spurgte nu, hvordan Afviklingen har virket, og anførte, at Odense stod med et meget stort Antal husvilde. Jeg maa hertil sige, at i Aarhus, som har haft og endnu har Restriktioner, er der langt flere husvilde — jeg tror, det er 2 200; Aarhus har altsaa med Restriktioner procentvis det samme Antal husvilde som Odense, hvor der ikke længere findes Restriktioner. Det er altsaa igen dette: Intet Bevis for, at Restriktionerne hjælper til flere Boliger.

Slebsager: En Boliglovgivning, der skal virke efter sin Hensigt, nemlig at skaffe gode og normale Forhold for Lejerne og rimelige Forhold for Ejeren, maa efter min Opfattelse først og fremmest tage Sigte paa at faa fremskaffet saa mange nye Boliger som paa nogen Maade muligt. Med andre Ord, der burde ikke i nogen Boliglov være Bestemmelser, der kunde virke hemmende paa Opførelsen af Nybygninger, thi hvis saadanne Bestemmelser findes i en Boliglov,

vil de i det lange Løb være i afgjort Strid med Lejernes Interesser; kun hvis der bliver tilstrækkeligt med Lejligheder, kan der komme normale Lejeforhold, og det opnaar man ikke ved Restriktioner af nogen Art. De senere Aars Huslejelovgivning og Boliglovgivning har tilsigtet, at vi efterhaanden, ved at fremskaffe tilstrækkeligt med Nybygninger, skulde opnaa at komme bort fra Restriktionerne. Med det Forslag, som nu er til Behandling, er der imidlertid paa afgørende Maade brudt med den Linie, der har været fremherskende i de senere Aars Boliglovgivning, thi det forelagte Lovforslag er med Hensyn til Boliglovgivningen et rent Socialiseringsforslag, hverken mere eller mindre; for Københavns Vedkommende betyder det for det Tidsrum, den her foreslaaede Boliglovgivning skal opretholdes, en faktisk Socialisering af de københavnske Ejendomme. Men hvis man tror, at det vil bidrage til at afhjælpe Bolignøden, at det vil bidrage til at faa fremskaffet flere Boliger, vil man blive sørgeligt skuffet. Hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres paa en saadan Maade, at Hovedlinierne i det fastholdes, saa vil det praktisk talt standse alt Byggeri, og det vil derfor ogsaa være i afgjort Modstrid med Lejernes Interesse. Thi Lejernes Interesse er i første Række den, at Byggeriet fremmes, saa at der fremskaffes tilstrækkeligt med Boliger; kun derved naar man til normale Forhold for Lejerne. Her i Hovedstaden tiltrænges der i Øjeblikket efter de Oplysninger, der foreligger, ca. 2 000 Lejligheder for at skaffe Plads til de husvilde. Selvfølgelig er det nødvendigt at fremskaffe betydeligt mere end 2 000 nye Lejligheder, hvis vi skal komme over Boligvanskelighederne, men efter de Oplysninger, der foreligger, er der ogsaa for Tiden ca. 5 000 Lejligheder under Opførelse her i København, Lejligheder, som vi b'ive færdige i Løbet af indeværende Aar. Det er jo ogsaa bekendt, at mange store Byggeforetagender for Tiden projekteres, saaledes at der er Udsigt til en betydelig Forøgelse af Lejlighedernes Antal, ikke blot i indeværende Aar, men ogsaa i kommende, vel at mærke, hvis der ikke fra Rigsdagens Side vedtages Foranstaltninger, der gaar udenfor den Linie, hvorefter der i de senere Aar er blevet arbejdet, nemlig en gradvis Afvikling af Boligrestriktionerne. Thi hvis man gaar bort fra den Linie, kan man være ganske overbevist om, at en Række af de nævnte store Byggeforetagender, som i høj Grad vilde bidrage til at fremskaffe et stort Antal Boliger, vil blive standset.